

ת"פ 261/11/14 - מדינת ישראל, משטרת ישראל נגד רועי קלדרון

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 261-11-14 מדינת ישראל נ' קלדרון ואח' 11 יוני 2017

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

על ידי ענף תביעות ירושלים

משטרת ישראל

המאשימה

נגד

רועי קלדרון על ידי ב"כ עו"ד איתמר בן עמי

הנאשם

גזר דין

כתב אישום

1. הנאשם תושב ירושלים, יליד שנת 1976, הורשע על פי הודאתו בעבירות של העסקת 3 שוהים בלתי חוקיים והלנה של 5 שוהים בלתי חוקיים, לפי סעיפים 12 א' (ב); 12 א (א) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952.

הודאתו של הנאשם ניתנה עוד ביום 29.11.15, בפני כב' הנשיא השופט אביטל חן, שלא במסגרת הסדר טיעון.

2. מכתב האישום עולה, כי ביום 05.11.13 בסמוך לשעה 00:38 "במאפיית קלדרון" שבירושלים, העסיק הנאשם עובדים שהינם תושבים זרים שאינם רשאים לעבוד בישראל וכן העמיד לרשותם מקום לינה. באותן נסיבות, תפסו שוטרים שהגיעו למאפיה 5 תושבים שטחים שהיו בחדר בקומה השניה שם נפרסו מזרונים שעליהם מצעים. תושבי השטחים עברו במאפיה ולאחר עבודתם נשארו ללון במקום. לשני תושבי שטחים מתוך החמישה יש אישור עבודה משעה 05:00 ועד לשעה 19:00 בכל יום ללא אישור לינה. לשאר תושבי השטחים אין אישור עבודה ולא אישור לינה.

תשובת הנאשם לאישום

3. בתשובתו לכתב האישום נטען, כי מדובר בפועלים שעבדו בשוק משך תקופה ארוכה, הציגו ככל הנראה אישורים מזוייפים או אישורים שלא היו רלוונטיים. מדובר באנשים שנמצאים בשוק באופן תדיר. הנאשם היה בתקופה לחוצה בעבודה שהכל נפל על כתפיו, מתוך טעות בשיקול דעת הוא העסיקם מבלי לברר היטב את מקורם ואת האישורים שברשותם.

4. יצוין, כי כתב האישום הוגש גם כנגד אביו של הנאשם שמעון קלדרון, אשר בשל מצבו הרפואי הגיעו הצדדים לידי הסדר ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים וקנס כספי בסך של 5,000 ₪.

תסקיר שירות המבחן בעת ה על עבירות השירות

5. הנאשם נשלח לשירות המבחן להכנת תסקיר וכן לממונה על עבירות שירות להכנת חוות דעת.

בתסקיר מיום 16.08.16 מצינת קצינת המבחן הגב' הילה ליפקינד, כי מדובר בנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים בגילאים 6-16 שנה. הנאשם בעל השכלה של 10 שנות לימוד. שירת שירות צבאי מלא ומאז שעזב את לימודיו הוא עובד במאפיה.

כיום הוא אחראי על ניהול העסק, בו עובדים גם אחיו. התפקיד דורש ממנו וממשפחתו עימותים רבים ביניהם, אולם הם שומרים על הפרדה בין חילוקי דעות מקצועיים לקשרים משפחתיים.

אשר לעבירה- הנאשם מקבל אחריות לביצועה, כיום הוא מכיר במשמעות מעשיו ומוסר כי עקב שינויים הנדרשים על מנת למנוע הישנות במעשים להערכת קצינת המבחן, מדובר בנאשם המתפקד היטב, בעל עולם ערכים נורמטיבי וביצוע העבירה מעיד על נסיונו למצוא מענה למשבר במאפיה, כאשר התקשה לחשוב על משמעות מעשיו. מרישום בפלילי עולה כי בשנת 2004 נדון לשבועיים מאסר בגין עבירה דומה, הנאשם מסר לקצינת המבחן כי במידה ויגזר עליו עונש אשר ירחיק אותו ממקום תעסוקתו, העסק המשפוחתי לא ינוהל ועל כן ביקש כי העונש יהיה לתקופה קצרה, ככל שניתן.

לפיכך ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של מאסר שירות בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

6. הממונה על עבודות שירות בחוות דעתו מיום 29.03.17 מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות בבית חולים "הדסה" עין כרם.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ציינה, כי לחובתו של הנאשם הרשעה קודמת באותו תחום בו ריצה הנאשם מאסר בפועל למשך שבועיים. לחומרא, הנאשם העסיק 3 שוהים בלתי חוקיים ולא רק העסקתם אלא גם דאג להלנת 5 שוהים בלתי חוקיים, עבירה זו מחמירה ומכפילה את חומרת עבירת העסקה כשלעצמה. לטענתה, הדרך היעילה להילחם בתופעה פסולה של העסקת שבחיים הינה נקיטת ענישה מחמירה דווקא נגד אזרחי לתושבי המדינה אשר מעודדים כניסתם של שוהים בלתי חוקיים. המחוקק הביע דעתו שיש להחמיר עם אנשים שכאלה. ביום 20.03.10 תוקן החוק והפך את העביר לפשע שלצידה 4 שנות מאסר ואת הקנס העמיד למינימום של 10,000 ₪. ב"כ המאשימה הגישה אסופה של גזרי דין בתמיכה לעמדתה העונשית המחמירה (רע"פ 756/10, רע"פ 7145/04, ע"פ 10342/10

ע"פ 2789/13, ע"פ 1645/04).

המאשימה סבורה שמתחם העונש הראוי נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, יכול שירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר.

כמו כן, הטלת מאסר על תנאי וקנס כספי בין 15,000 ₪ לבין 20,000 ₪.

מאחר שלנאשם הרשעה קודמת, מבוקש להטיל עליו מאסר בפועל למשך 7 חודשים וקנס שלא יפחת מ-15,000 ₪.

8. בפתח טיעוניו ביקש הסנגור, עו"ד איתמר בן עמי, לתקן טעות של המאשימה בהתייחס להרשעה הקודמת. לטענתו, מדובר בהרשעה משנת 2003 אשר התיישנה בשנת 2011 ולכן אין כל השפעה לעונש. בנוסף נטען, כי אביו של הנאשם (אשר נגזר דינו) הינו הבעלים של המאפייה והנאשם שלפניו העסיק יחד עם אחר. הנאשם הודה בכתב האישום ככתבו וכלשונו מבלי שהמאשימה תיקנה אותו והנאשם הוא עובד ולא ההיפך.

הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, הן בחקירה והן בבית המשפט, הביע חרטה והסביר את נסיבות האירוע. לטענתו, מידי בוקר מגיעים עובדים למאפייה בבקשה לעבוד, מציגים תעודות ומסמכים והנאשם בהיותו בלחץ קיבל אותם לעבודה ואיפשר לללון במקום, היתה פה טעות והוא מצר על כך.

לעניין מתחם הענישה, נטען כפי שנקבע בת"פ 6192-12-13 קבע בית המשפט המחוזי, כי המתחם נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל לתקופה קצרה. גם אם שונה החוק, הרי שמדובר בעבירה משנת 2013 והענישה אינה חלה רטרואקטיבית. לביסוס טענותיו, הגיש הסנגור מקבץ גזרי דין אשר לטענתו תומכים בגישתו העונשית המקלה (ת"פ 28904-01-14, ת"פ 22477-03-13, ת"פ 18323-03-13, ת"פ 48576-11-13, ת"פ 52472-11-13, ת"פ 15375-09-13, ת"פ 23913-10-12, ת"פ 26240-07-13, ות"פ 44289-12-12).

אשר לעונש של אביו של הנאשם - נגזר עליו מאסר על תנאי וקנס של 5,000 ₪ שעולה בקנה אחד עם הפסיקה העניפה שהגיש. גם משום אחידות הענישה, ראוי שעונשו של הנאשם יהיה פחות מעונש זה, שכן הוא עובד במאפייה ולא הבעלים, כך עולה מעובדות כתב האישום בהן הודה.

לטענתו, לא ניתן לרדוף אחר אדם כל חייו בעקבות עבירה שהתיישנה. הנאשם לקח אחריות למעשיו, הוא מטפל באביו שהינו נכה בשיעור של 100% נכות. לנאשם עמל רב ונמצא מרבית הזמן או במאפייה או בביתו וחיייו אינם קלים. בתוך הלחץ הזה, סבור הסנגור, שעונש משמעותי שפוגע בחירותו בעבודות שירות או מאסר, הוא עונש על בני משפחתו לא פחות מאשר על הנאשם ולכן עונש של קנס כספי הוא הראוי במקרה זה.

בנסיבות אלה, הנאשם נמצא ברף הנמוך של הענישה וגם בשל אחידות הענישה, יש לגזור עליו עונש של מאסר על תנאי וקנס כספי במיוחד בשל חלוף הזמן ובהעדר תיקים נוספים ולאור חלקו הנמוך מחלקו של אביו שדינו נגזר.

הנאשם בדבריו האחרונים לבית המשפט, הביע סליחה על התנהלות אביו, הביע צער שסייע בביצוע העבירות. הם מנהלים שתי מאפיות ועובדים מאוד קשה ולא ניתן למצוא עובדים המוכנים לעבוד במאפייה ואם יוטל עליו עונש של מאסר בפועל יהיה קשה לו לעזוב את המאפייה כשהעול העיקרי מוטל עליו.

מתחם העונש ההולם

9. העקרון המנחה של הענישה על פי החוק הוא הלימה, היינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש המתאים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במידת הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

העבירות של העסקת תושבים השוהים שלא כדין בישראל והלנתם בתחום המדינה פוגע בראש ובראשונה בריבונותה של ישראל על גבולותיה, בזכותה להגן עליהם ופוגע בתפקוד כוחות הביטחון האמונים על שמירתם. החוק נועד להגן על בטחונה של המדינה, נוכח המצב הבטחוני השורר בישראל, ולמנוע כניסת פעילי טרור שמטרתם לפגוע באזרחי ישראל. יחד עם זאת, העסקת תושבי השטחים והלנתם ממניע עסקי ודוחק כלכלי, והומניטרי, מידת הסיכון היא פחותה, אם כי נוכחנו לדעת לאור נסיון העבר שלא תמיד כך הדבר.

לאחר עיון בפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הצדדים, ושמיעת טיעוניהם, מקובלת עליי עמדת המאשימה לפיה מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

10. בחינת הפסיקה הנוהגת בעבירות של הלנה נמצא, כי היא אינה מרובה ולא ניתן לקבוע ענישה הנוהגת בעבירה זו. לא כך הדבר באשר להעסקת שב"חים אשר במקרים שכאלה הפסיקה ברורה ומחייבת ענישה מוחשית ומרתיעה.

במקרה שלפנינו, מדובר בנאשם אשר ביצע את העבירות לאורך זמן. אין מדובר בהעסקת והלנה חד פעמית שניתן לקבל הסברים על כך. הנאשם, גם אם אינו הבעלים, הרי שהוא המנהל בפועל של המאפייה והוא אשר דאג לבחירתם של הפועלים ולהעסקתם.

מחד, שקלתי את השיקולים לקולא במובן זה שמדובר בעבירות שנעברו לפני שנים, בהעדר הרשעות קודמות (למעט זו שהתיישנה), הבעת חרטה של הנאשם ולקידת אחריות על מעשיו. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בביצוען וחסך זמן שיפוטי יקר. בנוסף, לקחתי בחשבון היותו של הנאשם אב ל-4 ילדים ושהוא האיש הדומיננטי בניהול המאפייה.

לחומרא, כפי שציינתי לעיל, מדובר במספר לא מעט של מועסקים ומולנים, אשר שהו בישראל שלא כדין והועסקו לאורך זמן.

אני מקבל את טענת הסנגור שהעבירה משנת 2004 התיישנה. עם זאת, הנאשם ריצה עונש של מאסר בפועל למשך שבועיים בעבירה בתחום. חזקה על הנאשם שהיה חייב לנהוג משנה זהירות בהעסקת עובדים על ידי בדיקה מדודקת של האישורים המוצגים בפניו, דבר שלא נעשה במקרה שלפנינו ועל כך יש לתת את הדין.

אשר לעונש הראוי - נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם וכן בהתייחס לעונש שהוטל על אביו שהוא הבעלים של

המאפיה, וכן בשים לב להמלצת שירות המבחן שלא לשולחו למאסר בפועל, אלא בעבודות שירות, אני נמנע משליחתו של הנאשם מאחורי סורג וברית, וגוזר עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך חודשיים אותם ירצה הנאשם בעבודות שירות בבית חולים "הדסה" עין כרם. תחילת ביצוע העבודות ביום 5.7.2017.

הנאשם יתייצב במועד זה בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במחוז דרום ליד כלא אשל בבאר שבע.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים מהיום על אחת העבירות בהן הורשע.

ג. קנס כספי בסך 5,000 ₪ או מאסר של 60 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים החל מיום 1.7.2017 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

העתק יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

הודע על זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז סיוון תשע"ז, 11 יוני 2017, במעמד הצדדים, ב"כ המאשימה עו"ד דינה דוד, הנאשם וב"כ עו"ד איתמר בן עמי.

לאחר הקראת גזר הדין

ב"כ המאשימה: אבקש עיכוב ביצוע גזר הדין.

ב"כ הנאשם: אני מסכים לעיכוב ביצוע.